

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 67 vydáno pro vnitřní potřebu - 3.ledna 2006, nákladem 63 výtisků**

Silvestr 2005

Oddílová rada

Ve vzkazovníku na oddílových WWW se objevil tento vzkaz: „Čas od času mrknu na vaše stránky a stručně řečeno - máte můj obdiv. Oddíl, Březiny, akce, srub v Dinoticích... co dodat. Kdybychom všichni fungovali tak dobře a s takovým nadšením jako vy, svět by myslím vypadal o kus líp. Tak jen tak dál..... Maťa“

Zub psal o našem oddíle stránku do Obecního zpravodaje Kateřiníc. Chystá také článek do knížky k výročí obce Ratiboř (v knížce k pětistému výročí Kateřiníc z letoška pár stránek o naší ŠESCE už je). Snaží se také zdokumentovat krátkou poválečnou existenci skautů v Ratiboři. Poptejte se ve svém okolí, zda někdo nemá nějaké materiály, které by Zubovi mohli pomoci.

Už bylo hodnoceno 109 skautských internetových stránek. Na druhém místě se pořád urputně drží střediskové stránky www.skauti.cz, na 5.místě www.trojka.cz, na 29.místě jsou naše oddílové stránky <http://sestka.skauti.cz>, na 40.místě jsou oficiální stránky Junáka pro veřejnost www.skaut.cz, a na 78.místě jsou stránky Papučářů <http://os.skauti.cz>. Dá se říct, že si jako středisko nevedeme tak špatně :-)

Ve čtvrtek 22.12.2005 byla šestkařská „delegace“ ve složení Janina, Fijalka, Chytrý a Dazul na hraničním přechodě ve Střelné vyměnit s našimi kamarády z 6.sboru Půchov Betlémské světlo.

Dazul předkládal Etapovou monitorovací zprávu projektu DBCB na Centrum regionálního rozvoje v Olomouci - zpráva měla včetně příloh cca 200 stran!

V prosinci proběhla první kontrola projektu DBCB ze strany CRR Olomouc. V lednu je ohlášena další kontrola.

Kecka se zkouší učit sázet oddílový časopis

Na ŠESTÁKU č.67 se podíleli:
Dazul, Zub, Kecka, Zdendáš, Irča, velká Bára, Fanta, Radek, LACHIM spol.s r.o.
Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je
v neděli **29.1.2006**.

Narozeniny v lednu

10.1.1986 - Spídy (+)

13.1.1990 - Budulínek

16.1.1989 - Lenka + Fanta

18.1.1972 - Irča

26.1.1980 - velká Bára

- přejeme hodně zdaru a těšíme se na táborový ŠESTÁK.

22.prosince 2005 jsme obdrželi oficiální zprávu, že náš projekt na vybavení a provoz DBCB (za 4,5 mil Kč) byl zlínským zastupitelstvem schválen !!!!

27.prosince 2005 oznámila TROJKA, že přestává být členem našeho střediska a bude se registrovat jako oddíl Asociace turistických oddílů mládeže. Od roku 2004 měla Trojka (3.chlapecký oddíl) dvojí členství - v Junáku i ATOM.

My tři králové jdeme k vám.....

Tak jako loni se i letos zúčastníme Tříkrálové sbírky, kterou pořádá vsetínská Charita. Vybírají se peníze na pomoc potřebným, starým a opuštěným lidem. Letos budeme koledovat v Ratiboři i v Kateřinících.

Kateřinice – sobota - 7.1.2006 - koledníci sraz v 8.00h na místech odkud budete vycházet (s kým budete chodit a kde budete mít sraz se dozvíte ve středu na schůzce sv. a vl. od Irči), budete už oblečení v kostýmech. Návrat mezi 12.00 a 13.00, tak aby jste stihli Countrybál.

Ratiboř - pátek – 6.1. 2006 – sraz v 15.30h u ratibořské klubovny, návrat do 19.00h.
sobota – 7.1. 2006 – sraz v 8.00h u ratibořské klubovny, návrat do 12.00h.

NEZAPOMEŇTE SI KOSTÝMY, POPŘÍPADĚ TERMOSKU S ČAJEM !

registrace v oddíle

Vážení rodiče,

jménem vedení ŠESTKY – 6.koedukovaného oddílu skautů z Kateřinic, se na vás obracím s nabídkou přímé podpory skautského oddílu, v němž vaše dítě tráví nezanedbatelnou část svého času.

Tak jako každý rok, i letos vybíráme za každého člena roční registrační příspěvek pro rok 2006. Ten je stanoven na 200,-Kč a celý jej odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj a ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (energie, nájem, pojištění, dotace od Ministerstva školství – jenom na náš tábor zatím vždy vysoce převýšily výši registračního příspěvku člena oddílu, ...). Protože na některé investice, které je zapotřebí v našem oddíle provést, nelze čerpat žádnou dotaci, jsme nuceni získat potřebné prostředky z jiných zdrojů.

Proto jsme stejně jako v minulých letech zavedli tři druhy registračního příspěvku a je jenom na Vás, který zvolíte.

- 1) **200,-Kč – základní registrační příspěvek**, který náš oddíl odvádí v roce 2006 za každého člena vyšším organizačním složkám v naší organizaci.
- 2) **500,-Kč – zvýšený registrační příspěvek**, z něhož 200,-Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám a 300,-Kč zůstane přímo v našem oddíle. Tato částka bude použita na nákup oddílového fotoaparátu. V roce 2005 byla tato částka použita na nákup 8 stanových dílců (30% z vašich příspěvků a 70% z dotace MŠMT).
- 3) **1000,-Kč – sponzorský registrační příspěvek**, z něhož 200,-Kč oddíl odvede vyšším organizačním složkám a 800,-Kč zůstane přímo v našem oddíle. Tato částka bude použita na obnovu táborového vybavení (dřevo na podsady, nářadí a náročnější sportovní vybavení...). V roce 2005 byla tato částka určena na vybavení klubovny v Březinách a zůstala zatím nevyčerpána. Počítáme s využitím těchto peněz v letošním roce při dokončení stavby.

Registrační příspěvek vybíráme do úterý 31.ledna 2006 a můžete jej předat (nebo poslat po svých dětech) rádci družiny (Fanta, Fijalka, Chytrý, Kača), vůdci oddílu - Zubovi (Petr Zubíček), jeho zástupkyni Janině (Jana Zubíčková) nebo Irči (Irena Drábková).

Děkujeme

Zubíček Petr, vůdce 6. oddílu Kateřince

Vzhledem k obnově a doplnění oddílového adresáře, prosíme o dodání následujících údajů.

JMÉNO: PŘÍJMENÍ: RODNÉ ČÍSLO:

BYDLIŠTĚ: TELEFON NA ČLENA

TELEFON NA RODIČE: ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA (bude-li to možné, přiložte

prosím okopírovanou kartičku pojišťovny)

Uvedená data slouží pouze pro vnitřní potřebu Junáka a nebudou nikde dál šířena.

Pomoz sám sobě a od nikoho raděj pomoc nečekej. Ale můžeš-li, pomoz tam, kde tvé síly stačí. Tuhle zásadu jsem získal v dětství, trpce si ji ověřil v dospívání a na vojně - a nyní jako dospělý ji zcela přijal za svou.

Skaute, pomoz si sám ∞

(Dazul) Přečetl jsem si, že jeden americký biskup ve svém kázání vypravoval legendu amerických indiánů: „Dva vozkové jeli lesní cestou a povozy jim zapadly do bahna. Jeden z vozků padl na kolena do bláta a začal se vroucně modlit: „Bože, pošli nám pomoc!“ Druhý vozka začal s bručením snášet větve a klást je do bahna a zpevňovat cestu. A tu se k úžasu obou objevil Boží posel a šel pomáhat - víte komu? Ne tomu, co klečel a jen se modlil, ale tomu, co se namáhal. Bůh pomáhá tomu, kdo se sám snaží,“ - zakončil biskup kázání. Ostatně tuhle indiánskou moudrost znali naši moudří předkové také. Říkávali: „Člověče, přičiň se a Pán Bůh ti pomůže.“

Já sám chytal rozum za dob normalizace v ČSSR (věřím, že poučený Alois Jirásek by na toto téma napsal něco o skutečné „době temna“ :-). Češi, tehdy i nyní, národ tradičně spíše „bezbožný“, přesto však biblickou symboliku v různých obměnách používající, přijal ve své „osvícenecké“ části za své „Skaute, pomoz si sám“

A tak jsem i já v našem tehdejší oddíle (dnes 4.chlapecký - Lvíčata) podvědomě zaznamenal tohle zdánlivě drsné pořekadlo („skaute, pomoz si sám“). Dnes už těžko dokážu posoudit, zda se začalo používat na základě výše zmíněné „biblické symboliky“ či podle obdobného, o něco drsněji znějícího hesla, kterým se za války řídili čeští letci v Anglii a nebo podle kresleného seriálu (komixu) Ondřeje Sekory (český Walt Disney :-), který v předválečné době vycházel v junáckém časopise.

Každopádně mi tahleta „moudrost“ či „zásada“ byla vštěpována nepřímo, mimoděk, po kapkách a naprosto nenásilně. Aniž bych si jí plně uvědomil, už jsem se jí začal podvědomě řídit - i mí nejbližší kamarádi a přátelé totiž tuto zásadu (aniž by si to možná sami plně uvědomovali) ctí a praktikují ji ve svém životě. Po každém pádu se totiž dokáží postavit, zbytečně nefňukat a začít znovu. A mimo to, že se starají sami o sebe, dokáží více či méně viditelně pomáhat kolem sebe. Protože právě to „pomoz tam, kde tvé síly stačí“ je výsada silných. Ne silných ve smyslu fyzické síly, ale síly vnitřní

- té která nejde poznat na atletickém těle a šlachovitých nohou. Pomáhat totiž může úplně každý - zdravý i nemocný, fyzicky silný i slabý, nadprůměrně inteligentní i slabomyslný,

Cynická křesťanská moudrost praví: „Pomoz si sám a Bůh ti pomůže“. V dnešní ateistické době a České republice to lze také pozměnit na: „Pomoz si sám, protože nikdo jiný ti nepomůže!“ Bůh pomůže tomu, kdo se sám snaží. Lenchy Bůh nepodporuje. Jde to ale těžce nebýt lenoch - se střídavými úspěchy a totálními prohrami s tím zápasím neustále.

Někde jsem četl jak pamětníci zaměstnání u Bati za první republiky vzpomínají, že na zdech v podniku byla hesla typu: „*Bud' první, bud'me vítězi, boj je otcem všeho, den má 85400 vteřin, nebojme se ran, nebud'me ze skla, bud'me z ocele, pomoz si sám, silní milují život, v rychlosti je síla.....*“

Přeneseno do reality dnešních dnů - nečekej nic od státu, nečekej nic od spoluobčanů, pomoz si sám!

Dle této zásady jsem se naučil a neustále se učím zdánlivé maličkosti typu - potřebuješ povzbudit? Povzbud' se sám (nikdo jiný tě nedokáže tak dobře povzbudit jako ty sám :-). Nevymýšlej si hlouposti, ale pozorně poslouchej, co ti kdo říká a jak to říká. To všechno poděl dvěma, třema občas i dvaceti (abys oddělil ty klišé pochlebovačné kecy) a vylouplni z toho to pozitivní sdělení. A na to si vzpomeň, je-li ti mizerně a potřebuješ-li povzbudit. Pokud ti síly stačí, poděl se o tuto radost kolem sebe.

Ano, i já se snažím, zcela vědomě, vy kalkulovaně (rozuměj vědomě = uvědoměle :-) a cynicky ono „Skaute, pomoz si sám“ po snesitelných kapkách předávat dál v oddíle a na našem středisku. S důrazem na duhou část této zásady - můžeš-li, pomoz tam, kde tvé síly stačí. A nevymlouvej se na to, že máš málo sil. Před ostatními se tím možná ospravedlníš, ale sám před sebou (tam úplně vevnitř) ne.

Umění včas odejít ∞

(Dazul) Toto číslo ŠESTÁKA je první v roce 2006 a ta "šetska" v letopočtu je tak trochu symbolická. Snad mi proto čtenáři ŠESTÁKU odpustí ještě jednu úvahu. **Umění včas odejít je umění, kterému se učíme po celý život.** Ať si to připouštíme nebo ne.

Začnu obecnýma kecama: Vedle umění včas přijít, je i neméně umění včas odejít. Říká se taky, že nejlepším příznakem velikosti politika, vůdce, osobnosti, člověka, atd. je jeho umění včas odejít. Sarkastičtí komentátoři dodávají, že "větší cenu než umění přijít včas má už jenom umění včas odejít".

Nejsložitější, co potkává všechny, kteří se dostanou do určitých pozic - v našich oddílových podmínkách - rádcové, vůdce, šedé eminence, ... je potřeba mít, jak já to nazývám, „zrcadla“, která vám dávají zpětnou odezvu na vaše jednání, chování, konkrétní činy a snahy.

A také vám umění říci, že už jste zbyteční či špatní a že už je čas na váš odchod.

Věčně pochybující člověk okamžitě namítne - a co když jsou ta zrcadla pokřivená? Co když mi nedávají ten opravdový obraz? Pak už je to jenom o citu a matematice - opravdu dávají všechna zcadla stejný obraz? Nebo to je půl na půl? Do tohoto složitého matematického vzorce je zapotřebí vsadit koeficient vlastní ješitnosti (kterou si samozřejmě nepřipouštíte), zkušenosti (která je pochopitelně velká a nesdělitelná), neoblíbenosti (které se nevyhnete), oblíbenosti (která je sice příjemná, ale zrádná), hlouposti (která je všudypřítomná) a dalších nyancí lidských vztahů. Když to posčítáte, pokrátíte, odmocníte, podělíte, odečtete, ... vyjde nějaký výsledek. Pak už je pouze na síle odvahy každého z nás tento (relativní :-)) výsledek přijmout a podle něj se zachovat.

Myslím si, že ideální chvílí pro odchod je, když člověk stojí na vrcholu, v momentě, kdy dosáhl svého cíle..... Problém, který ale neustále řeším je - jak poznat, že jsem opravdu na tom svém vrcholu, že už začínám svému okolí víc škodit než prospívat? V kolika letech s tím

mám počítat - ve 20, 30, 40, 50, 60 ...? Nevím. Opravdu nevím. Každopádně se s odchodem, stejně jako s porážkou, snažím (respektive - učím se to) pořád počítat.

A najednou tu proti pracně získanému matematickému výsledku stojí názor, že umění včas odejít je zbabělé. Skutečný bojovník prý neodchází. Bojovník musí být poražen. Tak je tomu odedávna. Vyhraje ten silnější. Bojovník, který vyhraje se pak stává ještě silnějším bojovníkem. Takové je pravidlo boje. Vždycky jsem obdivoval velké bojovníky - tedy ty, kteří dokázali stát na té "mé" staně dobře. Vždycky jsem je obdivoval, ale nikdy jsem se jím nestal. A nechci se o to pokoušet ani nyní.

Dostal jsem se do stádia, kdy oceňuji schopnost včas odejít právě ve chvíli, kdy už nemůžu vyskočit výše, uplavat rychleji, potopit se hlouběji, mlčet víc než jsem doposud mlčel, pomoci více než jsem doposud mohl, unést víc než mám naloženo, dát ze sebe víc než jsem schopen, ... - prostě ve chvíli, kdy jsem si sám vědom toho, že jsem v dané situaci patrně na svém vrcholu. Je to příjemnější než postupně zjišťovat, že skočím méně, uplavu pomaleji a potopím se plytčeji než ten největší nemotora v mém okolí, že místo mlčení jen tlachám, místo pomoci jen překážím, místo abych nesl jsem sám nesen

Takže to zkrátím - přišel můj čas vyklidit pole v ŠESTCE. Uvolnit prostor, který chtěl nechtě zabírám. Dát ještě větší příležitost ostatním... Nečiním tak prvně - před založením ŠESTKY jsem vyklidil pozice a "přestříhl pupeční šňůru" ve 4.chlapeckém - Lvíčatech (oddílu, se kterým jsem byl spjatý od roku 1977).

Jak praví můj oblíbený herec Pavel Kříž ve své roli Štěpána Šafránka na konci prvního dílu "Básníků": "...na každém konci je hezké to, že něco nového začíná ...".

A mimo ten první díl natočil zatím ještě čtyři další pokračování ... :-)

No vidíte - takto to dopadne, když nepošlete včas své příspěvky do ŠESTÁKU a já musím nějak zaplnit zbývajících prázdnou stranu :-)

V minulém čísle ŠESTÁKU jsme představili 1.dívčí oddíl Ještěrky. Dneska tu máme druhý, ryze dívčí, skautský oddíl našeho střediska - DVOJKAŘKY. Vůdkyní je Viky, které při vzniku DVOJKAŘEK bylo 5 let ...

Nazdar Viky, můžeš stručně představit váš oddíl?

Ahoj! Jsme 2.dívčí oddíl ze Vsetína, ale to vám si nemusíme vykládat, protože nás všichni znáte. Kdyby se však náhodou našel někdo, kdo o našem úžasném oddílu nikdy nikdá neslyšel, necht' uchopí ŠESTÁK pevněji a pozorně se začte do těchto málo řádku:o)

No dobře, dobře.... Tak tedy - od kterého roku váš oddíl nepřetržitě funguje?

Na vsetínském středisku jsme se objevily před patnácti lety a nejméně dalších patnáct let tu chceme zůstat. :o) Jsme oddílem pouze dívčím, jak vyplývá z našeho názvu, ale ogarů se nebojíme - někdy to bývá spíše naopak :o).

A jak velký je váš oddíl?

V oddíle najdete čtyři funkční družiny.

Viky, řekni nám pár slov o vedení vašeho oddílu...

S vedením dvojkařek vůdkyní Viky nezastupitelně pomáhá Trpka a další ŽENY

a poslední dobou také Šišoidi - což je název pro další roverskou družinu, která prakticky připravuje pro oddíl celoroční program a samozřejmě taky tábory.

A jak proběhl váš poslední tábor?

Ten letošní, který se nesl v jménu Valašska, jeho pověstí, zvyklostí či obyčejů od 9.7. do 24.7.2005. Jako většina oddílů i my jezdíme na puťáky. Letos jsme vzaly útokem Suľovky a nejen díky slovenským bratrům, kteří se k nám přidali, se nám to podařilo. A aby těch letošních úspěchů nebylo málo, tak jsme vyměnily bratry slovenské za ty z 1.Ch a těsně před začátkem našeho tábora jsme vyrazily na přepad-úspěšně :o)

Máte ve vašem oddíle nějakou hodně oblíbenou hru?

Pokud byste chtěli vědět něco o nejoblíbenějších hrách našeho oddílu, tak se v prvé řadě přijďte podívat a nebo se poptejte u dětí, bo bych pravdu řekla, za mých mladých let :o) byly nejoblíbenější

„hrou“ masáže ;o). Jen jsme ještě s Ženama nepřišli na to, jak to ti naši staří roveři dělali, že nás do toho škrabkání nemuseli ani nutit. Takže jakmile to zjistíme, tak to budu považovat za největší úspěch svého vůdcování :o).

Viky, jaký problém by Dvojkačky potřebovaly co nejdříve vyřešit?

Problémů, které potřebujeme vyřešit má každý oddíl několik a ani my nejsme výjimkou. Možná nastane problém tak za dva roky, kdy bych oddíl ráda předala.

A už víš, kdo povede oddíl po tobě?

Doufám, že to bude některé z nynějších Žen ;o).

A na závěr - chceš něco vzkázat ŠESTCE?

A co závěrem vzkázat Šestce? Zůstaňte pořád takový, bo poslední dobou zjišťuju, že se v Šestce objevují jedinci stejně praštění jako jsme my :o) A to je moc dobře.

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde je zachycena téměř každá akce, která se v oddíle předchozí měsíc udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Kecka) Ze školy se řítím vlakem do Přerova kde mě čeká Mája. Máme hodinu čas a tak jdeme na něco do jedné restaurace s proskleným výhledem, kde se Mája chtěla podívat. Po horké čokoládě jdeme na vlakáč, kde okukujeme vitrínu českých drah, hlavně Máju zaujalo modré JOJO, které asi pravděpodobně podle našich úvah bliká...

Hlásí náš rychlík a jdeme na nástupiště. Zhlédneme Kóču jak na nás mává a zjišťujeme, že nám rychle mizí z dohledu a ujíždí až někam dozadu. Ve vlaku už je hafo lidí, jsme roztrčkaní po celém vlaku. Jdeme si zpříjemnit cestu do jídelního vozu. Je tam zima, ale kafe nás zahřeje. Praha 22.15. Hned co vylezu z vlaku jsem ohromena velkým nádražím. Jdeme si pro klíče od klubovny na nějaké ústředí, kde se nemůžeme dozvonit. Jedeme metrem na Dejvickou, ze které jdeme do klubovny. Poprvé jsem viděla tak velkou klubovnu. Ráno jedeme na bobovou dráhu. No super. Každý si zajezdil, někteří jdou do města a já se zbytkem jdeme do divadla, kde se bude konat vyhlášení. Pouštějí nás dovnitř a začínají se zkoušet a chystat scénky. Až tam jsem se dozvěděla že Jája uvádí celý večer, že RS ze Vsetína mají na starost scénky - no nechápala jsem. Jako nestrannému

pozorovateli se mi to líbilo, bylo vymyšleno perfektně a ještě líp předvedeno, fakt super, vůbec nic takového jsem nečekala.

Čas ubíhal a lidi se začali scházet. Celý večer proběhl bravurně, hlavně poslední groteska s dortem. Zbytek ještě zůstává a já se jdu kochat noční Prahou. O půlnoci jsem na Karlově mostě a nechtělo se mi věřit, kolik jsem potkala lidí jakoby bylo 12 hodin odpoledne. Z Pražského hradu byl výhled skoro na celou Prahu.

V sobotu jdem na seminář. Jdeme pozdě a už na nás nezbyvá moc témat. Po semináři si jdeme odpočinout a trochu si zdřímnout. Večer jdeme na taneční večer. No hned na začátku jsem se zhrzela jak jsou ti lidi kolem mě oblečení, všichni saka, večerní roby nebo naopak country styl. Ze začátku jsme se nudili, sem tam si někdo zatančil polku, valčík, blues to všechno jsme přežili a nakonec přišla bigbeatová skupina, která to rozjela, tak jsem si dlouho nezatančila, jak tu noc. Konec, dlouhé loučení a utíkáme na tramvaj. V životě jsem neviděla tak narvanou jednu tramvaj. Ani nevím jak dlouho jsme jeli namačkaní jak sardinky. Ráno se balíme, jdeme na nějaké jídlo a nasedáme do vlaku a jedem domů.

(Radek) Tak nastal čas Mikulášů. Všude se to rojilo čerty, všude samý anděl, no prostě bylo kolem 6. prosince.

Taky naše svaté těleso, pokřtěno ohněm z předešlých dnů nezhálelo a na prosbu Míši Pavlůskové odpovědělo kladně. Ta prosba se týkala toho, abychom přišli udělat Mikuláše do stacionáře pro tělesně postižené v Luhu. Bylo nás požehnaně. Fanta, coby Mikuláš, Chytrý, coby anděl, já jsem dělal čerta, Janina, Kája a Mája byly za anděly.

Na středisku proběhly přípravy a pak hurá do akce. Stacionář byl plný nedočkavých dětí.. Čerta taktně upozornili, aby nepouštěl hrůzu a byl umírněný. Mikuláš bravurně dokázal, že rozumí svému řemeslu, andělíčci rozdávali dárky a čert zase neměl koho strčit do pytle. Všichni říkali básničky jak na běžícím pásu. A hlavně bylo všude kolem plno srandy a na čerta si sáhl úplně každý. Ke všemu tomu každý z nás dostal malý dárek a pak hurá domů.

A tak se mi večer zase dobře usínalo.

(Fanta) Jelikož sme letos opět chodili na Mikuláša, tentokrát ve složení Chytrý – anděl, Radek – čert, Miris – druhý čert a já – Mikuláš, tak nás povolala Míša Pavlůsková, která už teď připravuje akce ve spojení s DBCB Březiny pro handikepované lidi, abychom zajeli i do Vsetínského stacionáře v Luhu potěšit tamní děti.

Mikulášské jádro zůstalo stejné, akorát místo čerta Miry nastoupili anděli Janina, Mája a Kája. Tak sme sa napráskali do Míšině Felicie a vyrazili na Vsetín. Byla pěkná kalamita, na Bobrkách zácpa a pořát sa nám mžilo sklo, takže cesta byla úchvatná. No konečně sme dorazili na skautské středisko, kde sme sa převlékli a připravili naše bravurné masky.

Sme v Luhu a jako správný Mikuláš zvoním a vcházíme do stacionáře. Všechny děti už napjatě seděly a vyčkávaly náš příchod. Bylo jich asi osm, andělé mi podali knihu hříchů a tak sme začali. Hodně mě překvapilo, že některé děti si dokonce složili svou vlastní básničku! No vše probíhá hladce, hodným rozdáváme nadílku a najednou přišla ze strany dětí řeč na striptýz !!! Taková malá vsuvka, ze které sem jako zkušený Mikuláš nevěděl jak ven! Naštěstí debatu čert ukončil s tím, že to je nějaká kolektivní hra...

No myslím si, že z nás měly docela velkou radost, a stejně tak to potěšilo i nás a na rozloučenou sme od nich dostali vlastnoručně vyrobené hliněné zvonečky.

Nevím, jestli tam půjdem i příští rok, ale určitě sme ochotní tu radost jim i nám udělat znovu.

(Dazul) Iniciátorem výsledného efektu byla vlastně Kikina, která měla vymyslet text na oficiální oddílové PF. Koncem listopadu mi sice pomocí sms jeden poslala, ale ten jsem jí trochu setřel, i když jsem i k němu jednu verzi PFek vyrobil. Byl jsem připraven na to, že se Kikina uraženě odmlčí, ale opak byl pravdou - když si v Olomouci kupovala minerálku dostala onen nápad s přáním „...perlivého roku, ochuceného přátelstvím ...“. To se jí fakt povedlo - až mne mrzelo, že jsem na to nepřišel sám. I když jistě zásluhy mi nikdo upřít nemůže - kdybych totiž Kikinu svým prvním „zamítnutím“ nedonutil přemýšlet, spokojila by se s prvním tuctovým nápadem

No a pak to šlo ráz naráz. Společně s Radkem jsme sesmolili text, v nahrávacím studiu „Podkroví“ se to na etapy nahrálo a dostříhal se na to klip akcí za uplynulý rok, Něco přes 25 hodin čistého času - ale profíci na na 5 minutách ostrého materiálu tráví času mnohem víc.

Bylo skvělé, že se na nahrávání podíleli mimo Kikiny a Radka sólově ještě malý Zdendáš a ve sborech Zub, Čeči, Janina, Fijalka a Fanta. Trochu mne mrzelo, že nahrávání z oslovených ignorovaly světlušky i většina Žab, ale jejich škoda - možná propásly historickou možnost doma vlastnit na CD „profesionální“ nahrávku, kterou se jednou budou chlubit svým dětem :-). Je třeba říct, že od roku 2003, kdy jsme udělali PF se třema originálníma písničkama (živé nahrávání v kostele) jsme

nic podobného jako oddíl nepodnikli. Třeba bude tento malinký experiment iniciátorem k tomu, abychom opět něco takového zkusili.

Výsledný efekt (písnička) je k volnému stažení z oddílových www (<http://sestka.skauti.cz>) - ti šikovnější si jí dokáží i vypálit na CD.

(Zub) Nervy, nervy a zase nervy. Dělal jsem to poprvé a přiznám, že nacvičit scénku na Parawesterniádu pro mě není opravdu problém, ale Akademie? Ne, zjistil jsem, že to je pro mě neskutečný problém. Nemůžu napsat, že to nic nebylo. Nikdo z těch, co hráli, by mi to neuvěřili, vědí své. Ale nic, zahrálo se to. Zahrálo se to i bez použití moderní techniky jako je dataprojektor či zvuková nahrávka – neumím to používat. Řešily se problémy přímo na místě, ale zvládli jsme to všichni. Nakonec všichni zvládli své role výborně, kulisy byly skvělé, zpěv taky. Jen pořád nevím, jestli těch 5 minut hraní a několik vteřin slávy stálo za to, co jsem prožíval

já a co museli vytrpět ti, co hráli. Snad ano.

Není to moc optimistický článek, že? Holt, není každý den posvácení.

K2 (Karlovice – Kateřince)

14. ledna 2006

*Tradiční vyjíždka smíšených dvojic (a víceřic) na běžkách. Je určena pro nadšence starší 15 – ti let - **zvedme též rodiče a veřejnost!***

Trasa vede : z Velkých Karlovic - od Tabulí, dále po hřebenu přes Soláň, Cáb až na Dušnou. Odtud pak do Jablůnky a přes Prženské paseky do Kateřinic.

Start: 9.00 Velké Karlovice - U tabulí. Jedeme společným autem, ale to není nafukovací, takže pokud máte zájem jet s námi, ověřte si, jestli je ještě místo. Vyrážíme z Kateřinic v 7.30

Případné další informace: Miroslav Škarpa 739037417

Vánoční setkání

18.12.2005

(Dazul) Už po druhé se v Kateřiněch uskutečnilo Vánoční setkání, které organizuje farář Pavel Šebesta. I letos jsme se na něm aktivně podíleli. Hned v úvodu setkání jsme byli vyzváni, abychom přinesli Betlémské světlo a zapálili jím svíčky na adventním věnci, který byl umístěn na pódiu. Tohoto se se ctí zhostila Fijalka s Fantou.

Celým, zhruba dvouhodinovým odpolednem, se táhlo téma - Betlém. Krátkými vstupy mezi jednotlivými bloky účinkujících pan farář seznámil s fenoménem města Betlém v kultuře, historii i současnosti.

ŠESTKA vystupovala jako vždy poslední :-). Předvedli jsme scénku o tom, jak nám pomocí kouzla pana Brtníka z Brtníkova skřítkové tesaři postavili střechu. Na ni bezprostředně navázal videoklip s novoročním přáním a písničkou, kterou jsme společně nazpívali.

Protože lidi tleskali, asi se naše vystoupení líbilo.

Betlémské světlo (Zub) Stejně jako vloni, tak i letos jsme se zapojili do šíření Betlémského světla. Nevím kolik z vás to ví, ale letošní Betlémské světlo jsme si ve čtvrtek 22.12. vyměnili v Střelné se skauty z Půchova, takže naše světlo, které jsme roznášeli bylo ze Slovenska.

Zapalovali jsme si s ním svíčky na oddílových vánocích, naše světlušky a vlčata jím zapalovali svíčky v Kateřinickém kostele, Zub s Janinů ho přinesli do kostela v Ratiboři. Svíčky sice nezapaloval skaut, ale byli jsme zmíněni v úvodním proslovu. Každopádně to, že v Ratiboři bylo Betlémské světlo podruhé a paní farářka o něj sama projevila zájem, je pro mě známka, že i příští rok má smysl Betlémské světlo alespoň do kostela donést.

oddílové Vánoce 23.12.2005

(Zub) Mně se líbily. Bylo nás tam sice míň, ale aspoň jsme se pěkně vlezli do klubovny. Věděli to všichni a ti co nepřišli, bohužel jejich problém. Když jsme s Barčou přijeli do klubovny nebyl tam nikdo a dokonce tam nebyl nikdo ani za 5 minut 2. Skoro jsme už přemýšleli jestli je opravdu 23. prosince. Naštěstí děcka přišly a tak to začlo.

Šli jsme za Jeníkem „na kopec“ zapálit mu svíčky, pak do lesa dát zvířátkom nadílku. Při cestě se hrála intelektuální hříčka (tu jsem vymyslel já), při které skládali říkanky s použitím daných slov s vánoční tematikou. Vznikly z toho pěkné věci. Pak se šlo do klubovny. Přání, obyčejně (slavily letos veliký úspěch) a dárečky. Společné, družinové i osobní. K tomu cukroví a spoustu radosti.

Jediné co mě trochu mrzí je to, že někteří a oni vědí kteří, neumí chodit včas, a když přijdou pozdě ještě dělají vylomeniny. Ale jinak faň, víc takových Vánoc, třeba aj 4x za rok.

(Kecka) V klubovně se setkávám s Kačou a čekáme na děcka až dojdou. Přidáváme se k nim a jdeme ozdobit stromek nad Valůšky. Hned na začátku jsem napadena zákeřňákama a povalena do sněhu - a už jsem byl mokrá.

U stromku ochutnávám mrkvu a soudím že lesní zvěř se nebude mít špatně. Vytahujeme igelitky a šmírujeme si to z kopce dolů. Stavíme s Lenkou sněhuláka a jsme v jedné vánoční hře porota. Po koulování a blbnutí jdeme se zahřát do klubovny. Tam na nás už čeká stromeček s dárky. Nejprve vánoční přání, pak zvyky jako je třeba rozkrajování jablka nebo hra s hrnečky. Lodičky jsme nepouštěli ale zato jsme každý dostali lodičku se svíčkou a mohli jsme si ji pustit doma.

Konečně ta slavnostní chvíle na kterou se všichni moc těšili rozbalování dárečků a tajných činností.

23.12.2005 Vánoční vzpomínání

(Irča) Před časem Dazul přetáčel staré oddílové záběry z VHS na DVD. Při té příležitosti nás

napadlo udělat setkání lidí, kteří byli v oddíle v jeho úplném začátku. Vánoce se k tomu

přímo nabízely. Sešlo se nás 19. Bývalí členové a nynější starší. Mnozí z těch starších byli v té době –1997,1998- mladšími, nebo dokonce světluškami a vlčaty. Bylo zajímavé sledovat reakce Vás, kteří jste se tam objevili o tolik let mladší. Bylo krásné poslouchat historky, které ožily při shlédnutí těchto záběrů, které by jinak jistě zapadly ve vzpomínkách někam hodně hluboko, nebo by byly zapomenuty docela. Přesto, že spoustu lidí už je „mimo“, na chvíli se vrátili do našeho oddílu. Znovu pocítili ono polechtání při vzpomínce na kamarády a společně prožité dobrodružství.

Nezávazné posezení u vínečka, cukroví a

kytary bylo naplněno pohodou, smíchem a vzpomínkami. Uvědomila jsem si, že čas je velice relativní a utíká hrozně rychle. Než se nadějeme, budou i z nynějších světlušek a vlčat staří členové a z nynějších starších budou vůdcové, otcové a matky, z vůdců, otců a matek budou staříci...

Jen bych si přála, aby co nejvíce akcí bylo zachyceno, abychom se mohli za čas zase sejít, aby vzpomínky na kamarády a zážitky s nimi prožité ožily a nezapadly hluboko v našich myslích, nebo aby nebyly zapomenuty docela.

...můžou nás připravit o majetek, o lásku i o čest, ale to, co jsme prožili a na co vzpomínáme nám nikdo nikdy vzít nemůže...

(Zdendáš) Jeli jsme autobusem na Vsetín na vlakové nádraží.

Z vlakového nádraží jsme jeli do Karlovic. V Karlovicích jsme se stavili do obchodu a pak jsme šli k Bařince. Na Bařince jsme se nestihli ani usušit a šli jsme ven prohazovat cestičky (bylo tam metr sněhu). Pak jsme dělali bobovou dráhu a zatopili v peci.

Pak jsme jedli a hráli hru, kde jsme museli najít hnědý papír, kde bylo napsáno: „Uvidíš-li v podvečer oheň, nemeškej a vydej se k němu. Najdeš tam něco, co budeš ještě velmi potřebovat.“

A pak jsme hráli jiné hry. Další den jsme vstali, pojedli a jezdili jsme na bobové dráze a pak v podvečer jsme uviděli oheň a našli jsme věc, kterou nemůžu prozradit.

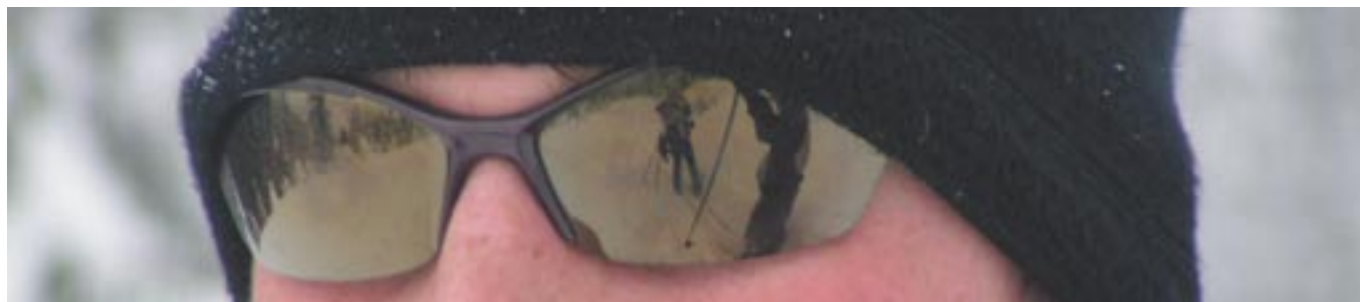
(Bára) Ležím pod střešním oknem na Bařince a pozoruju, jak se na okno snáší jedna vložka za druhou a jak se slunce marně snaží tu sytou bílou deku protkat svými zimními ostrými paprsky. Zatím co já relaxuju a přemítám, slyším venku hlasy a chichot lidí, se kterými trávim konec starého roku opravdu ráda – jsou to opravdoví přátelé. Celý večer nás propojují tóny starých písniček i novějších písniček, společenské hry a taky naše společné hrátky na sněhu a vzpomínání. Podání ruky a pohled do zaměřených očí u půlnočního ohně mně jenom potvrdí, že tato přátelství jsou tím nejlepším, co si do nového roku můžu vzít.

(Pavuk) V sobotu 31.12. 2005 jsme sa vydali oslavit Silvestra. Zrovna, když jsme jeli autem na Bařinku volali nám, že Tuckovi v autě prasklo zadní sklo a že jestli by jsme ho nevzali. Když jsme tam nakonec dojeli (i s Tuckem), tak šel někdo na běžky někdo hrál hry a někdo dělal úplně něco jiného. K večeru (tak kolem šesté hodiny) se rozhodlo že se de jezdit na bobovou dráhu. Kdo jí stavil nebo aspoň na ní jel tak víte jak je super (a navíc když to přes ty 2 dny zmrzlo tak to byla bomba – pro přesnost

se ta dráha stavila na Polárce a ta byla 3 dny před Silvestrem). O třičtvrtě půlnoci sa šlo ven k ohni. Po půlnoci se zpívalo asi tak do třech. Já sem zůstal vzhůru asi tak do šesti. Nakonec se ráno všechno sbalilo a šlo se na vlak. Když jsme došli na parkoviště uviděli jsme autobus, který měl asi půl hodinové zpoždění, jelikož zapadl a traktor který zavolał nikde. Nu a co myslíte, že se asi stalo. Samozřejmě jsme ho vytáhli a jelo se na Vsetín. THE KONEC

Pro třetinu osazenstva (z 24 účastníků) Silvestra byla požítkem tradiční potní indiánská chýše (ini-tipi). Do nového roku se přece sluší vkročit čistí na těle i na duši. Sněžná „koupel“ při cca minus 10 stupních nebyla tak nepříjemná...

leden 2006

6.1. - Oddílovka - chystání Countrybálu v kulturáku (Chytrý)

7.1. - 9. takový malý countrybál - jídlo, pití bude možno koupit v bufetu, s sebou: country oblečení a hlavně dobrou náladu. Sraz v 10:00. Začátek ve 13 hodin, konec okolo 22 hodiny (ti nejstarší), čeká vás spousta písniček, her a různých kovbojských vystoupení (Chytrý)

6.-7.1. - Tříkrálová sbírka (Janina - str.2)

13.1. - Oddílový pátek - po stopách Yetiho (Fanta)

14.1. - K2+K1 (Miris - str.11)

20.1. - Oddílovka - velké zimní dobrodružství (Kača)

20.-21.1. - Záhrab (Dazul)

21.1. - Skautský ples na zámku

27.1. - Oddílový pátek (Fijalka)

28.1. - Běžkařský výjezd pro všechny členy a jejich rodiče (Dazul)

Běžkařský výjezd v sobotu 28.ledna 2006

Rodičové - vytáhněte, půjčte si nebo kupte :-) běžky a pojedte společně se svou ratolestí z Kateřinic na Troják (a zpět). Vůbec nevadí, že jste na běžkách třeba ještě nestáli - my vás to naučíme! Garantujeme nezapomenutelný zážitek! Vyrazíme v 9:30 hodin od autobusové točny pod kateřinickou hájenkou. S sebou lyže, vosky a nějaké občerstvení - nejbližší hospoda po cestě je na Trojáku. Případné podrobnější informace podá Dazul (mobil 737 249 211).

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Záhrab - 20.-21.1.2006

(Dazul) Pro ty, kteří si chtějí na nečisto vyzkoušet bezpečné přespání ve sněhu, je tu na žádost dravců z družiny Šneků připravena akce "ZÁHRAB". Sejdeme se v pátek odpoledne ve 14:30 na pasekách u Radka a přespíme z pátku na sobotu max. 1 km od jeho chalupy.

S sebou - karimatku (co nejtlustší nebo nafukovací), co nejteplejší spacák, celtu na přikrytí spacáku, dvoje rukavice, teplé oblečení - i na noc, ešus a lžičku, polévku, čaj, cukr, sekerku. Oddílové vařiče a sněžné lopaty na vyhrabání vlastního záhrabu dostanete na místě.

Jarní tábor 18.-24.2.2005 (7 dnů)

chata KUSALÍNO – poblíž Vsetína. Cena tábora je 800 Kč (= jídlo na 7 dnů - 350 Kč, ubytování v chatě 35Kč os./noc -210 Kč, drobné nákupy a potřeby – 30 Kč, vstupné na bazén 50 Kč, jízdné -110 Kč, rezerva – 50 Kč), Odjezd: autobusem 6.50 z Kateřinic, Ratiboř sraz v 7.00h u kina, návrat : v pátek autobusem 15.50 ze Vsetína.

S sebou: spacák, karimatka, oblečení na ven + náhradní, oblečení do chaty, oblečení na spaní, plavky + věci na bazén, přezůvky, dobré boty, návleky, pláštěnka, ešus + lžička + hrníček, deník, tužka, KPZ, uzlovačka, jezdicí prostředky(ne sáňky).

Během týdne by se k vám měly dostat přihlášky na Jarní tábor, prosím, aby se ke mně (Janina) vyplněné a pokud možno i s penízky dostaly do konce ledna. Těsně před odjezdem bude potřeba odevzdat lístek s potvrzením o bezinfekčnosti (stačí podepsaný rodičem).

únor 2006:

4.2. 2006 – HRÁTKY NA SNĚHU – zveme všechny děti a rodiče na hrátky na sněhu i se sněhem. Začátek od 14.00h na Farském kopci v Ratiboři. Případné změny a bližší informace budou na plakátech.

10.2. 2006 – Oddílový pátek

17.2. 2006 – Oddílovka

18.2 – 24.2. 2006 – JARNÍ TÁBOR – KUSALÍNO
– poblíž Vsetína

25.2 – 26.2. – Fatra (pouze pro RS a OS)

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).